Dosarul nr. 1ra-1074/2017

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIŢIE

DECIZIE

01 august 2017 **mun. Chişinău**

Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie în componenţă:

Preşedinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Toma Nadejda, Moraru Petru

a judecat în şedinţă, fără citarea părţilor, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripţie Bălţi, Lisnic Elena, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 22 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Marciuc Alexandru Xxxx, născut la xxxxx, originar şi domiciliat în or. xxxx, str. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.10.2016 – 21.12.2016 (prima instanţă);
2. 18.01.2017 – 22.03.2017 (instanţa de apel);
3. 05.06.2017 – 01.08.2017 (instanţa de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie,

A CONSTATAT:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Soroca din 21 decembrie 2016, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, Marciuc Alexandru a fost recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanţă a constatat că Marciuc Alexandru, la data de 11.09.2016, aproximativ la ora 20.00, aflându-se în gospodăria amplasată în satul xxx, raionul xxx, în care locuieşte împreună cu concubina sa, Slutu Liudmila, născută la Xxxx, în rezultatul unei cerţi iscate cu partea vătămată, urmărind scopul provocării unei stări de suferinţă fizice ultimei, intenţionat i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului, iar după ce a trântit-o jos, a apucat-o de păr şi a lovit-o cu capul de podeaua de ciment. Ulterior, în executarea aceleiaşi intenţii infracţional unice, Marciuc Alexandru a lovit-o pe partea vătămată cu o piatră în regiunea capului şi peste falangele degetelor mâinii stângi, cauzându-i astfel echimoze periorbital bilateral cu hemoragii totale în sclera stângă, plagă suturată pe cap pe dreapta, fractură deschisă a falangei medii a degetului III pe stânga, leziuni care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 417 „A” din

19.09.2016, se califică drept medii, după criteriul dereglării de sănătate de lungă durată.

Prima instanţă a calificat acţiunile inculpatului Marciuc Alexandru în baza art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, violenţa în familie, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care a provocat vătămarea medie a integrităţii corporale şi a sănătăţii.

3. Sentinţa primei instanţe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Soroca, Andronic Tatiana, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care Marciuc Alexandru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, şi să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că:

- la stabilirea pedepsei, instanţa de judecată nu a analizat în deplină măsură circumstanţele comiterii infracţiunii, precum şi personalitatea inculpatului, astfel stabilind acestuia o pedeapsă prea blândă;

- inculpatul la locul de trai se caracterizează satisfăcător, nu este angajat în câmpul muncii, s-a sustras de la urmărirea penală, fiind anunţat în căutare, cu aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv din momentul reţinerii, anterior a comis o infracţiune similară, cât şi modul de comportare al inculpatului imediat după comiterea infracţiunii, care prin acţiunile intenţionate violente a atentat atât la viaţa şi integritatea corporală a concubinei sale, cât şi desfăşurarea normală a relaţiilor de familie;

- aplicarea unei pedepse cu închisoarea mai aspră ar fi una echitabilă şi va preveni comiterea de noi infracţiuni de acest gen atât din partea inculpatului, cât şi din partea altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 22 martie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat şi menţinută sentinţa primei instanţe fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanţa de apel a reţinut că cauza a fost judecată în prima instanţă, în procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, inculpatul Marciuc Alexandru recunoscându-şi vinovăţia în comiterea infracţiunii imputate, iar prima instanţă corect a încadrat acţiunile acestuia în baza art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt şi de drept ale cauzei prin prisma probelor administrate de către organul de urmărire penală.

La fel, instanţa de apel a conchis că, judecând cauza penală prima instanţă a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod

obiectiv circumstanţele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii, veridicităţii, şi din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăţia inculpatului Marciuc Alexandru în fapta incriminată, şi făcând încadrarea juridică justă a acţiunilor acestuia, în acest sens sentinţa nefiind contestată.

Instanţa de apel a menţionat că prima instanţă, constatând ca fiind dovedite faptele penale comise de către Marciuc Alexandru, ţinând cont de prevederile legale a art. 61, 75 Cod penal, a stabilit inculpatului pedeapsa în limitele sancţiunii legii aplicate şi în corespundere cu art. 10 Cod penal, măsura de pedeapsă stabilită de instanţă fiind adecvată faptelor comise de el, fiind totodată respectate şi prevederile legale a art. 364^1 alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, instanţa de apel a notat că prima instanţă eronat a atestat prezenţa circumstanţei atenuante – recunoaşterea vinovăţiei şi a circumstanţei agravante – săvârşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a mai intrat în conflict cu legea penală pentru infracţiune similară, deoarece circumstanţa atenuantă la care s-a făcut referire, atrage incidenţa procedurii prevăzute de art. 364^1 Cod de procedură penală, şi nu poate fi reţinută ca circumstanţă atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (l) lit. f) Cod penal, or ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept să i se acorde o dublă valenţă juridică.

În acelaşi context, instanţa de apel a relatat că la caz, nu poate fi reţinută în calitate de circumstanţă agravantă faptul că inculpatul Marciuc Alexandru anterior a fost condamnat pentru infracţiune similară, or, în actul de învinuire respectiva circumstanţă nu a fost invocată de către procuror, iar în conformitate cu art. 77 Cod penal, enumerarea circumstanţelor agravante are caracter exhaustiv. Pot fi recunoscute drept circumstanţe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organul de urmărire penală şi incluse în conţinutul rechizitoriului.

În continuare, instanţa de apel deşi a exclus aceste circumstanţe reţinute de prima instanţă, totuşi nu a considerat necesar de a-i reduce sau de a-i înăspri pedeapsa stabilită inculpatului, deoarece a considerat că pedeapa este în coraport cu gravitatea faptei şi personalitatea inculpatului, cu pericolul social al faptei comise şi atitudinea procesuală pe care a avut-o inculpatul pe parcursul judecării cauzei.

În acest sens, instanţa de apel a indicat că inculpatului Marciuc Alexandru i-a fost stabilită pedeapsa proporţională faptei comise de către acesta, pedeapsa aplicată fiind una echitabilă, prima instanţă corect concluzionând, că corectarea inculpatului este posibilă doar în cazul privării acestuia de libertate în închisoare pe un termen de 8 luni, pedeapsă ce este una echitabilă şi corect individualizată, iar scopurile

pedepsei penale vor fi atinse, pentru corectarea inculpatului nefiind necesară aplicarea pedepsei în cuantumul solicitat de procuror.

La acelaşi capitol, instanţa de apel a punctat că faptul recunoaşterii de către inculpat a vinovăţiei în comiterea faptei, precum şi căinţa sinceră a acestuia relevă, că ultimul şi-a revăzut comportamentul, a înţeles urmările şi consecinţele comportamentului infracţional.

6. Decizia instanţei de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de Circumscripţie Bălţi, Lisnic Elena, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală şi solicită casarea acestei decizii, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată, invocând că:

- instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă, nu este echitabilă faptei comise, nu corespunde împrejurărilor cauzei şi normelor legale, respectiv nu va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului Marciuc Alexandru;

- la stabilirea pedepsei nu s-a ţinut cont de prevederile art. 75 Cod penal, art. 364^1 alin. (8) Cod de procedură penală;

- instanţa de apel nu a dat apreciere faptului că inculpatul a fost anterior condamnat pentru fapte similare, asupra uneia şi aceleaşi persoane, iar în urma executării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, acesta nu şi-a făcut concluziile necesare, astfel nu a fost atins scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal, or inculpatul la săvârşirea faptei infracţionale, la 11.09.2016, nu s-a limitat doar la maltratarea părţii vătămate, prin aplicarea loviturilor cu pumnii în regiunea capului, dar a dat-o jos din picioare, a lovit-o cu capul de podeaua din beton, apoi cu o piatră a lovit-o peste mâna stângă, după care a plecat de la faţa locului fără ai acorda ajutor victimei;

- instanţa de apel eronat şi în lipsa bazei legale a stabilit o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de sancţiunea normei penale.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speţă se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală şi a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa de recurs este în drept să admită recursul şi să dispună rejudecarea de către instanţa de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece şi în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situaţia condamnaţilor. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanţei de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond şi de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel. În vederea soluţionării apelului, instanţa de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanţa de apel se pronunţă asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunţat sau trebuia să se pronunţe prima instanţă şi care prin apel se transmit instanţei de apel sunt: dacă fapta reţinută ori numai imputată s-a săvîrşit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat şi în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce ţin de faptul: dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii, dacă infracţiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate şi hotărârea adoptată să conţină răspuns la toate motivele invocate.

În acelaşi context, Colegiul penal lărgit menţionează, că hotărârile pronunţate de instanţele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atît în fapt, cît şi în drept, în corespundere cu prevederile legislaţiei în vigoare, pentru a permite instanţei ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunţate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar şi motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Astfel, Colegiul penal lărgit menţionează că procurorul, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia şi că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reţine că temeiurile invocate de procuror în prezentul recurs ordinar şi-au găsit confirmarea în cauza dată, sub aspectul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia şi că s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar

prevederilor legale, totodată fiind indentificat de instanţa de recurs şi temeiul pentru recurs – faptei săvârşite i s-a dat o încadrare juridică greşită, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal lărgit indică că potrivit prevederilor art. 8 Cod penal, „*Caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.*”

La fel, art. 10 alin. (2) Cod penal, prevede că: „*Legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv.*”

Subsidiar, Colegiul penal lărgit menţionează că, potrivit rechizitoriului (f.d. 88, verso), lui Marciuc Alexandru i s-a incriminat fapta de violenţă în familie comisă la 11.09.2016, calificată de organul de urmărire penală în baza art. 201^1 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu indicii calificativi – acţiunea intenţionată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferinţă fizică, soldată cu vătămarea medie a integrităţii corporale şi a sănătăţii, în redacţia acestui articol în redacţia Legii nr. 167 din 09.07.2010.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reţine că prima instanţă corect a constatat că vinovăţia inculpatului Marciuc Alexandru în comiterea faptei infracţionale incriminate în rechizitoriu a fost dovedită pe deplin, prin probele administrate la faza urmăririi penale, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza cererii inculpatului Marciuc Alexandru (f.d. 110), însă prima instanţă în sentinţă, fiind la etapa calificării faptei inculpatului conform prevederilor legii penale, a interpretat eronat dispoziţiile art. 10 Cod penal, precum şi modificările survenite în acest articol prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, calificând acţiunile inculpatului conform modificărilor intervenite prin legea menţionată în Codul penal, în baza art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal (red. 28.07.2016), indicând totodată că aplică pedeapsa conform sancţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. b) Cod penal (în redacţia legii nr. 167 din 09.07.2010 în vigoare din 03.09.2010), ţinând în acest sens cont de solicitarea procurorului din cadrul dezbaterilor judiciare (f.d. 130, verso).

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că prima instanţă, ţinând cont de prevederile art. 8, 10 alin. (2) Cod penal, de modificările survenite în textul acestui articol, de faptul că fapta inculpatului Marciuc Alexandru a fost comisă la 11.09.2016, urma să califice acţiunile inculpatului în baza art. 201^1 alin. (2) lit. b) Cod penal, (în redacţia legii nr. 167 din 09.07.2010 în vigoare din 03.09.2010), ce prevedea sancţiunea de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 5 ani, în vigoare la momentul comiterii

infracţiunii, or modificările intervenite în legea penală prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, au înăsprit sancţiunea pedepsei cu închisoarea prevăzută de art. 201^1 alin. (2) Cod penal, pe un termen de la 1 an la 6 ani, iar prin prisma art. 10 alin. (2) Cod penal, aceste noi prevederi mai aspre nu puteau fi aplicate în privinţa inculpatului Marciuc Alexandru.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit notează că la judecarea apelului declarat de către procuror, deşi nu au fost invocate în apelul declarat, instanţa de apel nu a înlăturat această eroare a primei instanţe, contrar cerinţelor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, ce stipulează că: *„În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanţa de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate şi cererile formulate de apelant, <u>să examineze aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăţi situaţia apelantului</u>.”*, din care cauză instanţa de recurs ordinar conchide că decizia instanţei de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia şi faptei săvârşite i s-a dat o încadrare juridică greşită.

Totodată, Colegiul penal lărgit invocă că potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului şi respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, se atestă că prima instanţă la individualizarea pedepsei de 8 luni închisoare stabilite inculpatului Marciuc Alexandru, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, nu a ţinut cont pe deplin de aceste prevederi legale şi i-a stabilit inculpatului Marciuc Alexandru, o pedeapsă prea blândă care nu va atinge scopul legii penale de restabilire a echităţii sociale, de corectare a inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea acestuia, cât şi a altor persoane. Astfel, fără a aprecia just circumstanţele în care a fost comisă infracţiunea şi anume că inculpatul Marciuc Alexandru urmărind scopul provocării unei stări de suferinţă

fizice părţii vătămate, intenţionat i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului, iar după ce a trântit-o jos, a apucat-o de păr şi a lovit-o cu capul de podeaua de ciment. Ulterior, în executarea aceleiaşi intenţii infracţional unice, Marciuc Alexandru a lovit-o pe partea vătămată cu o piatră în regiunea capului şi peste falangele degetelor mâinii stângi, cauzându-i vătămări corporale medii, acţiuni ce au fost recunoscute de către inculpat, care a mai declarat în prima instanţă (f.d. 126), că: *„După aplicarea loviturilor părţii vătămate, nu a chemat salvarea şi nu i-a acordat careva ajutor”,* fiind lăsată fără apreciere şi o circumstanţă legată de personalitatea inculpatului Marciuc Alexandru, or acesta a comis repetat infracţiunea de violenţă în familie, în privinţa aceleeaşi persoane – partea vătămată Slutu Ludmila, fiind anterior condamnat prin sentinţa Judecătoriei Soroca din 09 decembrie 2014 în baza art. 201^1 alin. (1) Cod penal, antecedent penal ce este stins, însă comiterea repetată a aceluiaşi tip de infracţiuni, împotriva aceleeaşi persoane, denotă faptul că inculpatul Marciuc Alexandru, deşi şi-a recunoscut vinovăţia în comiterea infracţiunii incriminate în speţa dată, acesta nu a conştientizat pericolul acţiunilor sale, nu s-a corijat şi reeducat, iar pedeapsa prea blândă stabilită de prima instanţă, menţinută pripit de instanţa de apel nu va duce la realizarea scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit statuează că instanţa de apel la adoptarea soluţiei în cauză, de menţinere a sentinţei primei instanţe fără modificări, nu a ţinut pe deplin cont de toate circumstanţele expuse supra în coraport cu cumulul de probe administrat la materialele cauzei şi circumstanţele cauzei, prin ce pe cale de consecinţă se atestă că decizia instanţei de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale şi faptei săvârşite i s-a dat o încadrare juridică greşită, confirmându-se în prezenta cauză temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, motive din care recursul ordinar declarat de către procuror urmează a fi admis, iar decizia instanţei de apel nu poate fi menţinută, cauza urmând a fi trimisă la rejudecare în instanţa de apel.

Astfel, la rejudecarea cauzei, instanţa de apel urmează să se conducă de dispoziţiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare şi limitele acesteia, să se pronunţe la modul cuvenit şi în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esenţiale indicate în apelul respectiv şi în măsura competenţei sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să cerceteze şi să elucideze faptele importante pentru soluţionarea justă şi promptă a cauzei date, să-şi argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată în partea individualizării pedepsei, cât şi a calificării acţiunilor inculpatului, şi în dependenţă de circumstanţele constatate, ţinând cont de

motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu şi de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu şi echitabil, să pronunţe o hotărâre legală şi întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Totodată, soluţionând recursul, în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (2), 416 Cod de procedură penală, instanţa de recurs ordinar ţinând cont de informaţia parvenită de la Departamentul Instituţiilor Penitenciare, că la 24.06.2017 inculpatul Marciuc Alexandru Xxxxx a fost eliberat din penitenciar după executarea pedepsei stabilite de prima instanţă, nu consideră necesar de a-i aplica în prezent inculpatului vre-o măsură preventivă în speţa dată.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripţie Bălţi, Lisnic Elena, casează total decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 22 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Marciuc Alexandru Xxxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălţi, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunţată la **25 august 2017.**

Preşedinte	Ursache Petru
Judecători	Timofti Vladimir
	Nicolaev Ghenadie
	Toma Nadejda
	Moraru Petru